

המנהג שמתעטף אבי הבן בטלית, ויברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף
בְּצִיצִית:**

מכינים כסא לאלוהו הנביא ואומר אבי הבן או המוהל, ויש נוהגים שהקהל חוזר אחריו:

זֶה כֶּסֶא לְאַלֹּהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב.

וּפּוֹתָחִים הַצִּיּוֹר כּוֹלֵם יַחַד:

**וְהַלְלוּיָהּ בְּרוּךְ אֲשֶׁר כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם. מְכַל עֵין נֶעְלָם. בְּרָא מִלֶּאךָ וְגִלְגַּל וְאוֹפֵן
וּבִאֲדָם הַשֵּׁלֶם. וַיְבָרְכֵם לְאִמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּרְדוּ בְּעוֹלָם. יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ
עַמִּים כָּלֶם. וְהַלְלוּיָהּ: אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתְקַרֵב יִשְׁכֵּן חֲצֵרֶיךָ. נִשְׁבְּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ**

קִדְּשׁ הַיְכָלְךָ. וְהַלְלוּיָהּ:

הַמוֹהֵל מְבַרֵךְ בְּרַכְהָ זֶה קוֹדֵם שִׁימוּל:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל הַמִּילָה¹:

מיד לאחר המילה, בעוד שהמוהל פורע המילה, אבי הבן מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ

שֶׁל־אַבְרָהָם אָבִינוּ: (אָמֵן)

מיד לאחר שענו הציבור אָמֵן, ממשיכים לומר יחד בקול רם:

כְּשֵׁם שֶׁהַכְּנִסְתּוֹ לְבְרִית, כִּף תַּכְנִיסֶהוּ לְתוֹרָה וְלְמִצְוֹת וְלַחֲפָה וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים:

אחר כך מברך אבי הבן:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֲחֵינּוּ וְקִיֵּמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזִמְן הַזֶּה: (אָמֵן)

המברך אומר בקול רם: **בּוֹא בְּבְרִית (פלוני).**

ונהגו שהציבור חוזרים אחריו: **בּוֹא בְּבְרִית (פלוני).**

יש נוהגים לומר כאן כולם יחד:

**שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרִי כָל יָרָא ה'. הַהֲלֹךְ בְּדַרְכָּיו: יָגִיעַ כְּפִיךָ כִּי תֵאָכֵל. אֲשֶׁרִיךָ וְטוֹב
לָךְ: אֲשֶׁתְךָ כְּגִפֵּן פְּרִיָה בִּירְפָתִי בֵּיתְךָ. בְּנִיךָ כְּשִׁתְּלִי זִיתִים. סְבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִי
כֵן יִבְרָךְ גְּבֶר. יָרָא ה': יְבָרְכֶךָ ה' מִצִּיּוֹן. וַיִּרְאֵה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם. כָּל, יְמֵי חַיֶּיךָ: וַיִּרְאֵה
בְּנִים לְבָנֶיךָ. שְׁלוֹם, עַל יִשְׂרָאֵל:**

**בַּקְצַת קֵהִילוֹת נִהְגוּ לומר: אֶהוּב וְיָבֵרךְ הַיֵּלֶד הַנִּמּוֹל הַזֶּה, וְתִהְיֶה מִילְתּוֹ לְתִרוּפָה.
אֶהוּב, בְּרוּךְ, גְּבוּר, דְּגוּל, הַדּוּר, וְעַד, זְפָאִי, חַנּוּן, טְהוֹר, יִשָּׁר. רַפָּא (י"ג רוּפָא)
יִרְפָא הַיֵּלֶד הַנִּמּוֹל הַזֶּה, וְתִהְיֶה מִילְתּוֹ לְתִרוּפָה (יַגְדֵל וְיַגְמֵל וְיִתְרַפָּא, וְיִזְכָּה
לְתוֹרָה וְלַחֲפָה וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים).**

המברך (המוהל או מי שכובד בברכה) מחזיק את כוס היין בימינו, ואומר:

**כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא. וּבִשֵּׁם ה' אֶקְרָא: הוֹדוּ לֵה' כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
סְבִרִי מְרַנֵּן. (וְהַשׁוּמְעִים עוֹנִים: לַחֲיִי)**

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן: (אָמֵן)

ואינו טועם מן היין כלל, עד שיגמור התפילות דלקמן.

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא עֲצֵי/עֲשָׂבִי/מִינֵי בְּשָׂמִים: (אָמֵן)

לאחר שהמברך והשומעים מריחים, מברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשׁ יְדִיד מִבְּטָן, וְחוּק בְּשֵׂארוֹ שָׁם,
וְצִאָצְאָיו חֲתָם בְּאוֹת בְּרִית קִדְּשׁ. עַל כֵּן, בְּשִׁכְרָ זֹאת, אֵל חֵי, חֲלַקְנוּ, צוּרְנוּ, צוּה
בְּצוּאת קְדוּשִׁים לְהַצִּיל יְדִידוֹת שְׂאֵרְנוּ מִשְׁחַת, לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שָׁם בְּבִשְׂרָנוּ.**

בְּרוּךְ אַתָּה ה', כּוֹרֵת הַבְּרִית: (אָמֵן)

ואומר תפילה זו לרפואת הנימול והיולדת:

**תִּשְׁתַּלַּח אֲסוּתָא דְחַיִּי וּדְרַחְמֵי מִן קֶדֶם מִימְרָא דְשַׁמְיָא, לְמַפְרָק לְשִׁיזְבָא וּלְאַסְפָּה
לְיִנוּקָא הַדִּין דְאַמְהִיל לְקַבְלוֹ, וּלְאַמִּיָה (דְיִנוּקָא הַדִּין), דְהִיא צְרִיכָא אֲסוּ בִּישְׂרָאֵל.
יְסִי וְתִהוֹן מְרִי שַׁמְיָא וְיִרְחַם עֲלֵיהוֹן, וְיִתְסוֹן כְּמָא דְאַתְסִיאוּ מִי מְרָה עַל יְדֵי מְשָׁה,
וּכְמִיָא דִּירִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וְתִהִי קֶצָא לְעַקְתֵּהוֹן לְרַחֲמָא עֲלֵיהוֹן. וְתִקְרַב וְתִיתִי**

אֲסוּתֵהוֹן אֲסוּ לְשַׁלְמָא קְרִיבָא, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קְרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן)

וממשיך ואומר:

**אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, קִיָּם אֶת הַיֵּלֶד הַזֶּה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ, וְיִקְרָא שְׁמוֹ בִּישְׂרָאֵל
(פלוני). יִשְׁמַח הָאִישׁ בְּיוֹצְאֵי חֲלָצִיו, וְתִגַּל הָאִשָּׁה בְּפִרֵי בִטְנָהּ. כְּאִמּוֹר, יִשְׁמַח
אָבִיךָ וְאִמְךָ וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ: וְנִאָמַר, וְאֶעֱבֹר עֲלֶיךָ וְאַרְאֶךָ מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדַמְיָךְ. וְאִמְרֵךְ לָךְ**

בְּדַמְיָךְ חַיִּי, וְאִמְרֵךְ לָךְ בְּדַמְיָךְ חַיִּי: וְנִאָמַר, זְכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. דְּבָר צוּהָ לְאַלְפֵי דוֹר:

אֲשֶׁר פָּרַת אֶת אַבְרָהָם. וְשִׁבּוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לַחֵק. לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית

עוֹלָם: הוֹדוּ לֵה' כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: (פלוני) הַקֶּטָן, אֱלֹהִים יַגְדֵּלְהוּ: (אָמֵן)

כְּשֵׁם שֶׁנִּכְנַס לְבְרִית, כִּף יִכְנַס לְתוֹרָה וְלְמִצְוֹת וְלַחֲפָה וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים. וְכֵן יְהִי

רְצוֹן, וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן)

ונותן יין מהכוס לכוס קטן ומשגרו ליולדת, ושיתה ונותן לאחרים לשתות. ויש אומרים את אחת מההללות האלו:

וְהַלְלוּיָהּ הַיֵּלֶד הַנִּמּוֹל הַזֶּה, יְבָרְכֵהוּ אֵל, רָם. וְיִתְבָּרַךְ כְּבִרְכַת מְשָׁה, בֶּן עַמְרָם.

וּכְבִרְכַת מִי שֶׁנִּגְלָה עֲלָיו בְּפִדְן אָרָם. וְהַלְלוּיָהּ:

אומרים רבי חנניא בן עקשיא אומר כו' ואח"כ אומרים קדיש 'דעתיך לחדתא' (בעמוד הבא)

¹ ואם מל את בנו, חותם בסוף הברכה: למול את הבן.

חסיון קדוש אַקראָה, איש אַשר פֿניו רָאה, הוּ כִּבִּיר יְדוּ מִצָּאָה, תְּשׁוּרָה אֵליוּ אָבִיא.

חוּ חוּ לוּ אִישׁ לוּ נִגְלָה, בְּחִלּוּם חֲזִיוֹן לְלֵילָה, וּבִבְרִית דָּם הַמִּילָה, בֹּא יְבֹא רַץ כַּצְּבִי.

זְכוּר לְטוֹב יְאִיר נְרִי, יְבִשָׁר צִיוֹן עִירִי, יֹאמֶר לָהּ הַתְּנַעֲרִי, מִעֶפֶר קוּמִי שָׁבִי.

קוֹל זְמֶרֶת שִׁיר מִהַלְלִי, יִרְצָה צוּרֵי גּוֹאֲלֵי, וְלֹא דוּמְיָהּ לִי, כֹּל עוֹד נִשְׁמַתִּי בִּי.

יהי שלום בחיילינו

יהי שלום בחיילינו. ושלוחה בישׂראל.

בְּסִימֵן טוֹב בֵּן בָּא לְנוּ. בְּיַמֵּיו יְבוֹא הַגּוֹאֵל:

הַיֵּלֵד יְהִי רַעְנָן. בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוּנָן.

וּבִתְרוּהָ (אָז) יִתְבוּנָן. יֶאֱלֶף דָּת לְכָל שׂוֹאֵל:

וּמְקוּרוֹ יְהִי בְרוּךְ. זְמַן חַיֵּיו יְהִי אֲרוּךְ.

וְשִׁלְחָנוּ יְהִי עֲרוּךְ וְזָבַחֵנוּ לֹא יִתְגָּאֵל:

שְׁמוֹ יֵצֵא בְּכָל עֵבֶר. אֲשֶׁר יִגְדֵל יְהִי גָבֵר.

וּלְיִרְאֵי אֵל יְהִי חֵבֶר. יְהִי בְּדוּרוֹ כְּשִׁמּוֹאֵל:

עֲדֵי זִקְנָה וְגַם שִׁיבָה. יְהִי דְשׁוֹן בְּכָל טוֹבָה.

וְשִׁלּוּם לוֹ וְרַב אֶהְבֶּהּ. אָמֵן כֵּן יֹאמֶר הָאֵל:

הַנְּמוּל בְּתוֹךְ עַמּוֹ. יִחְיֶה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ.

וְיִהְיֶה אֱלֹהֵיו עַמּוֹ. וְגַם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל:

מקבץ שירים קצרים

תהא השעה הזאת, שעת רחמים, ועת רצון - מלפניך.

יברכך ה' מציון וראה בטוב ירושלים. וראה בניים לבניך שלום על ישראל.

יברכך ה' וישמרך. יאר ה' פניו אליך ויחנך. ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום.

המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרוב בקרב הארץ.

זוכני לגדל, בניים ובני בניים, חכמים ונבונים, אוהבי ה' יראי אלוקים, אנשי אמת זרע קודש בה' דבקים. ומאירים את העולם, בתורה ומעשים טובים, ובכל מלאכת עבודת הבורא.

זרעא חיא וקיימא, זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי אורייתא.

סימן טוב, ומזל טוב, יהא לנו ולכל ישראל, אמן.

וּתְגַדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא: (אָמֵן) דְּעֵתִיד לְחַדְתָּא עֲלֵמָא, וְלֹאֲחָאָה מִיִּתְיָא, וּלְמִפְרָק חַיֵּיא, וּלְמַבְנֵי קִרְתָּא יִרְשִׁלָּם. וְלִשְׁכַּלְלָא הַיְכָלָא קִדְיָשָׁא, וּלְמַעֲקַר פְּלַחְנָא נְכַרְאָה מִן אֶרְעָא, וְלֹאֲתַבָּא פְּלַחְנָא דִּי שְׁמִיָּה לְאַתְרֵיהּ.

בְּהַדְרִיָּה בְּזִיּוּיָהּ וּבִיקְרִיָּה. וְיִמְלוֹךְ מַלְכוּתֵיהּ, וְיִצְמַח פְּרֻקְיָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחֵיהּ, וְיַפְרוֹךְ עַמִּיָּה. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּיהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קְרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן: אָמֵן, יְהִי שְׁמִיָּה רַבָּא, מְבָרַךְ. לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עֲלֵמְיָא, וְיַתְבַּרְךָ: (אָמֵן) וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְרַומֵם וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַדָּר וְיִתְהַלֵּל וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמִיָּה

דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: (אָמֵן) לְעִילָא לְעִילָא מְכַל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא וְתִשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמְתָא, דְּאִמְיָרָן בְּעֲלֵמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן)

עַל יִשְׂרָאֵל, וְעַל רַבְּנָן, וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן, וְעַל [כָּל] תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְּעַסְקִין בְּאוּרִיתָא (קִדְיָשְׁתָּא) דִּי בְּאַתְרָא הֲדִין וְדִי בְּכָל אֲתֵר וְאַתֵּר, יְהִי לְהוֹן וְלִנְא חֲנָא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קֳדָם אָבוּנָא דְּבִשְׁמִיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן)

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא, וְסִיעֵתָא וּפְרַקְנָא וְרוּחָא וְחֲנָא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי, עֲלֵיכוֹן וְעַלְנָא וְעַל כָּל קְהֵלְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים וּלְשִׁלּוּם, וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן)

עוֹשֶׂה שְׁלּוּם בְּמִרְמוּיוֹ. הוּא בְּרַחֲמָיו וְחִסְדָּיו יַעֲשֶׂה שְׁלּוּם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְיִנְחַמְנוּ בְּצִיוֹן וְיִבְנֶה בְּרַחֲמָיו אֶת יְרוּשָׁלַיִם. בְּחַיֵּינוּ וּבְיַמֵּינוּ בְּקִרּוֹב אָמֵן וְאָמֵן:

אערוך מהלל ניבי

אֲעֲרוֹךְ מִהַלֵּל נִיבִי, לְפָנֵי אֱלֹהֵי אָבִי, לְכַבּוֹד חֲמִדַת לְבָבִי, אֱלֹהֵי הַנְּבִיא.

נִטַּע הָאֵל בִּישְׁרוּן, חִבְצַלַת הַשָּׁרוֹן, אִישׁ מִגְזַע אֶהְרֹן, מְשַׁרְת צוּר מִשְׁגְּבִי.

כֹּהֵן לְאֵל עֲלִיוֹן הוּא, פִּינְחָס הוּא אֱלֹהֵינוּ, הַנְּבִיא יִקְרְאוּהוּ, הַגִּלְעָדִי הַתְּשֻׁבִי.

יוֹם קָנָא קָנַת הָאֵל, הֲרַג בְּכַח וְאֵל, נְשִׂיא שְׁבַט יִשְׂרָאֵל, וּבַת צוּר שְׁמָה כְּזָבִי.

דִּין שְׁמַע מִפִּי רַבּוֹ, אִישׁ אֲרַמִּית מְשַׁכְּבוֹ, קְנָאִים הֵם פּוֹגְעִים בוֹ, וַיֹּאמֶר אָרִיק חַרְבִּי.

וַיָּקָם מִתּוֹךְ עֵדָה, רִמַּח בְּיָדוֹ הַדָּהּ, וַיַּחַדֵּד חַרְדָּה, כִּתְגַבֵּר כְּמוֹ לְבִיא.

דָּקַר בְּחַרְבוֹ אוֹתָם, כְּדֶרֶךְ שְׁכִיבֹתָם, עַל הָאָרֶץ חֲבָטָם, וּלְמַשָּׁה אוֹתָם הִבִּיא.

בְּשִׁכְר זֹאת אֵל חֵי עוֹלָם, נִתֵּן לוֹ שִׁכְר מְשֻׁלָּם, בְּרִית כְּהֵנָּה עוֹלָם, וַיִּכְפַּר עָלֵי חוּבֵי.

נְסִים עָשָׂר וּשְׁנַיִם, בְּדַבְרֵיהֶם שְׁנוּיִים, עָשָׂה לוֹ דָר שְׁמִים, צוּרֵי גּוֹאֲלֵי אָבִי.

אָמַת בְּפִיהוּ הִיָּה, לְאִלְמָנָה עֲנִיָּה, עַת אֶת בְּנֵה הַחַיָּה, וּלְנִפְשׁוֹ אָמַר שׁוּבִי.

הַשְׁמֵן גַּם הוּא שְׁרַתָּה, בְּרַכָּה בוֹ וְהִיתָה, כִּד הַקָּמַח לֹא כְלַתָּה, וְתִגְדְּלִי וְתִרְבִּי.

רוֹדְפִים אַחֲרַי תְּהוּ, הִכָּה בְּשִׁבְט פִּיהוּ, וַיֹּאמְרוּ ה' הוּא, אָמַת וְאַתָּה נְבִיא.

וַיְגַד אִמֶּר עָשָׂה, מִסְפָּר שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה, מְטָר לֹא נִתֵּן אֶרְצָה, הוּא הַמוֹצִיא הַמְבִיא.

נִתֵּן לוֹ הָאֵל מֵהַלְכִים, בְּעוֹלָם הַמְּלָאכִים, וְלַעֲתוֹת הַצָּרִיכִים, הוּא נִגְלָה כְּעַרְבִי.

בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, עֵלָה עֵלָה בְּסַעְרָה, אֲלִישַׁע אֵלִיו קְרָא, וַיֹּאמֶר אָבִי אָבִי.

נִפְשֵׁי לִילָה אוֹתָהּ, מִי יִתֵּן אֶמְצָאָהּ, פֶּתַח בֵּיתִי אֶרְאֶהּ, יִשְׁקִיף בְּעַד אֲשַׁנְבִּי.